

การวิเคราะห์ความน่าสนใจในการลงทุนเปิดสาขาของบริษัท นิมชีเส็ง 1988 จำกัด ระหว่าง จังหวัดแพร่และจังหวัดแม่ฮ่องสอน

นายภูธรเศรษฐ วชิรพิศุทธิ์, นางสาวณัฐกานต์ จันทร์ดำ, นายณัฐภัทร ไส้เลิศ

*nuttakarn010514@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความน่าสนใจในการลงทุนเปิดสาขาของบริษัท นิมชีเส็ง 1988 จำกัด ระหว่างจังหวัดแพร่และจังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยการทำ Data Visualization ของทั้ง 2 จังหวัด การศึกษาครั้งนี้รวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2567 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2567 ของบริษัทนิมชีเส็ง 1988 จำกัด โดยใช้ข้อมูลทางเศรษฐกิจและข้อมูลการจัดส่งสินค้าของทั้ง 2 จังหวัด ผลการศึกษาพบว่า การเปิดสาขาในจังหวัดแพร่ซึ่งมีแนวโน้มการเติบโตทางเศรษฐกิจดีกว่าจังหวัดแม่ฮ่องสอนเนื่องจากกราฟแสดงการเติบโตทางเศรษฐกิจมีผันผวนมาก และปัจจัยด้านปริมาณการขนส่งสินค้าของ 2 จังหวัดซึ่งมีความแตกต่างกัน ทำให้พบว่า การเปิดสาขาใหม่ในจังหวัดแพร่มีแนวโน้มทางเศรษฐกิจเป็นบวกมากกว่าการเปิดสาขาใหม่ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน แต่จากข้อมูลการกระจายตัวของปริมาณการรับสินค้า พบว่าการกระจายตัวของสินค้าในจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีมากกว่าจังหวัดแพร่ จากข้อมูลนี้สามารถอนุมานได้ว่าแม่ฮ่องสอนมีการกระจายตัวทางเศรษฐกิจมากกว่าจังหวัดแพร่ ดังนั้นการเปิดสาขาใหม่ในจังหวัดแม่ฮ่องสอนจึงสามารถอนุมานได้ว่าเป็นการลดความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในจังหวัดเมื่อเทียบกับจังหวัดแพร่ เพราะการเปิดสาขาใหม่จะเป็นการเพิ่มการจ้างงานให้กับประชากรในจังหวัด เป็นการจ้างงานนอกภาคการเกษตร อีกทั้งยังสอดคล้องกับนโยบายของบริษัทซึ่งให้การสนับสนุนแนวคิด ESG ดังนั้นการเปิดสาขาในจังหวัดแม่ฮ่องสอนสอดคล้องกับแนวคิด ESG มากกว่าการเปิดสาขาในจังหวัดแพร่

1. บทนำ

จากข้อมูลที่ได้รับคำแนะนำจากบริษัท นิมชีเส็งขนส่ง 1988 จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่ให้บริการขนส่งสินค้าที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในประเทศ และเป็นบริษัทขนส่งที่ใหญ่ที่สุดในภาคเหนือ ทำให้ผู้จัดทำมีความสนใจที่จะศึกษาข้อมูลการขนส่งในจังหวัดที่มีขนาดเล็กของภาคเหนืออย่างจังหวัดแม่ฮ่องสอนและจังหวัดแพร่ จากข้อมูลของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่า ในปี 2565 ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัด ณ ราคาตลาด ต่อหัวต่อหนึ่งปี (Gross Provincial Product at Current Market Price per capita) ของจังหวัดแพร่อยู่ที่อันดับ 61 ของประเทศ (86,170 บาท) และจังหวัดแม่ฮ่องสอนอยู่ที่อันดับ 75 ของประเทศ (64,665 บาท) ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มจังหวัดขนาดเล็กที่มีรายได้ต่ำ ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้จัดทำจึงทำการเปรียบเทียบข้อมูลการขนส่งกับ GDP per capita ของแต่ละจังหวัด เพื่อรายงานผลและทำการคาดการณ์ถึงความน่าลงทุนในการเปิดพื้นที่บริการของบริษัท นิมชีเส็ง 1988 จำกัด ซึ่งข้อมูลนี้จะประโยชน์แก่บริษัท, นักลงทุน และหน่วยงานต่างๆที่เล็งเห็นประโยชน์ของข้อมูลนี้เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาต่อยอดได้ในอนาคต อาทิเช่น การนำเสนอนโยบายดึงดูดนักลงทุน, การเสนอขายส่งเสริมด้านการส่งออกสินค้าของประเทศ รวมถึงผลักดันให้เกิดการจ้างงานและการกระจายรายได้ที่สูงขึ้นและเพิ่มความเป็นไปได้ของการลงทุนเปิดสาขาและศูนย์กระจายสินค้าแห่งใหม่ของบริษัท นิมชีเส็ง 1988 จำกัด ในจังหวัดแม่ฮ่องสอนและจังหวัดแพร่ เป็นต้น

2. วิธีการวิจัย (Methodology)

1. การกำหนดขอบเขตข้อมูลที่น่าสนใจ:

งานวิจัยนี้สนใจข้อมูลการส่งสินค้าของบริษัท นิมีซีเล้ง 1988 จำกัด ข้อมูลทางเชิงเศรษฐศาสตร์และความเป็นอยู่ของทั้ง 2 จังหวัด เพื่อประกอบการตัดสินใจในการลงทุนตั้งสาขา และผลักดันให้เกิดการจ้างงานภายในจังหวัดทั้ง 2 จังหวัดซึ่งมีพื้นฐานเดิมคือเป็นจังหวัดที่มีรายได้ต่ำ

2. การเก็บข้อมูล (Data Collection):

ชุดข้อมูลตัวอย่าง (Dataset) มาจากข้อมูลการขนส่งสินค้าระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2567 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2567 ซึ่งมีข้อมูล ดังนี้ เลขบิล (BILL_INDEX), วันที่ลงบิล (BILL_DATE), ตำบลของผู้รับ (CONSIGNEE_TAMBON), อำเภอของผู้รับ (CONSIGNEE_AMPHUR), จังหวัดของผู้รับ (CONSIGNEE_PROVINCE), รหัสไปรษณีย์ของผู้รับ (CONSIGNEE_ZIPCODE), รหัสของ (ITEM_CODE), ลักษณะของระบุหน้าบิล (ITEM_DESCแสดงหน้าบิล), ลักษณะของ ระบุในระบบ (ITEM_NAMEในระบบ), จำนวนสินค้าที่ส่ง (QTY), หน่วยนับ (UNIT_NAME), สถานีรับ (REG_Code), สถานีปลายทาง (DEST_CODE) และข้อมูลทางเศรษฐกิจประจำจังหวัดแพร่และข้อมูลทางเศรษฐกิจประจำจังหวัดแม่ฮ่องสอน

3. การเตรียมข้อมูล (Data Preprocessing):

- ทำความสะอาดข้อมูล (Data Cleaning) ด้วย Python ผ่าน Library Pandas โดยทำความสะอาดข้อมูลที่เป็นข้อมูลสูญหาย (Missing Value) หรือ ข้อมูลผิดพลาด (Error Value) ในส่วนของชื่อจังหวัด (CONSIGNEE_PROVINCE) และชื่ออำเภอ (CONSIGNEE_AMPHUR) โดยจากการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นทำให้เราทราบว่าตัวอย่างที่มี Missing Value ในตัวแปรชื่อจังหวัด (CONSIGNEE_PROVINCE) ซึ่งมีเพียง 2 ตัวอย่างเท่านั้นและเป็นตัวอย่างที่ไม่เกี่ยวข้องกับจังหวัดแพร่และจังหวัดแม่ฮ่องสอน จึงสามารถตัดตัวอย่าง 2 ตัวอย่างนี้ออกได้เลย, ตัวอย่างที่มี Missing Value ในตัวแปรชื่ออำเภอ (CONSIGNEE_AMPHUR) จะเป็น Missing Value ในตัวแปรชื่อตำบลและรหัสไปรษณีย์ของผู้รับ (CONSIGNEE_ZIPCODE) ด้วยเช่นกันดังนั้นจึงได้ตัวแปรรหัสสถานีปลายทาง (DEST_CODE) ซึ่งไม่มี Missing Value และตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์กับตัวแปรชื่อจังหวัด (CONSIGNEE_PROVINCE) และชื่ออำเภอ (CONSIGNEE_AMPHUR) หลังจากนั้นจึงนำ Machine Learning มาประยุกต์ใช้ด้วยแบบจำลอง K-neighbors Classifier (KNN) โดยการแบ่งข้อมูลข้างต้นสำหรับแต่ละจังหวัดออกเป็นข้อมูลที่มี Missing Value ในชื่ออำเภอและชื่อจังหวัด และข้อมูลที่ไม่มี Missing Value ในชื่ออำเภอและชื่อจังหวัด แล้วทำ One-hot encoding เพื่อเปลี่ยนตัวแปรเชิงคุณภาพให้กลายเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ แล้วนำข้อมูลที่ไม่มี Missing Value ไปใช้ในการ Training Model แล้วนำข้อมูลที่มี Missing Value เข้า Model สำหรับการประมาณค่าหาค่าคาดการณ์ซึ่งเป็นตัวแปรชื่ออำเภอ (CONSIGNEE_AMPHUR) เพื่อที่จะสามารถอ้างอิงข้อมูลการขนส่งทั้งหมดให้มีความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด
- กรองข้อมูลและลบข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องโดยการตัดตัวแปรอื่นนอกเหนือจากข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย โดยเหลือตัวแปรคือ
 - ชื่อจังหวัด (CONSIGNEE_PROVINCE) สำหรับการแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 จังหวัด คือ จังหวัดแพร่และแม่ฮ่องสอน และนำมาเทียบกับ GDP per Capital
 - ชื่ออำเภอ (CONSIGNEE_AMPHUR) สำหรับการกระจายของการส่งสินค้าแต่ละจังหวัด สำหรับในขั้นตอน Data Analysis
 - ปริมาณการส่งสินค้า (QTY) สำหรับการกระจายของการส่งสินค้าแต่ละจังหวัด สำหรับในขั้นตอน Data Analysis

4. การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis):

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการนำข้อมูลของทั้ง 2 จังหวัดมาเปรียบเทียบกับโดยมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องคือการกระจายตัวของปริมาณการรับสินค้าจากชุดข้อมูลหลัก รวมถึงแสดงความแตกต่างในเชิงเศรษฐศาสตร์ของ 2 จังหวัด โดยยึดข้อสมมติฐานว่า การรับสินค้าทั้งหมดเป็นการ

รับสินค้าจากการสั่งซื้อสินค้าออนไลน์เป็นสำคัญ และนำมาวิเคราะห์ว่าจังหวัดไหนและอำเภอไหนที่เหมาะสมแก่การสร้างสาขาใหม่มากกว่า รวมถึงเพื่อกระตุ้นให้เกิดการจ้างงานภายในจังหวัดที่มีรายได้ต่ำทั้ง 2 จังหวัดเนื่องจาก

5. การนำเสนอข้อมูล (Data Visualization):

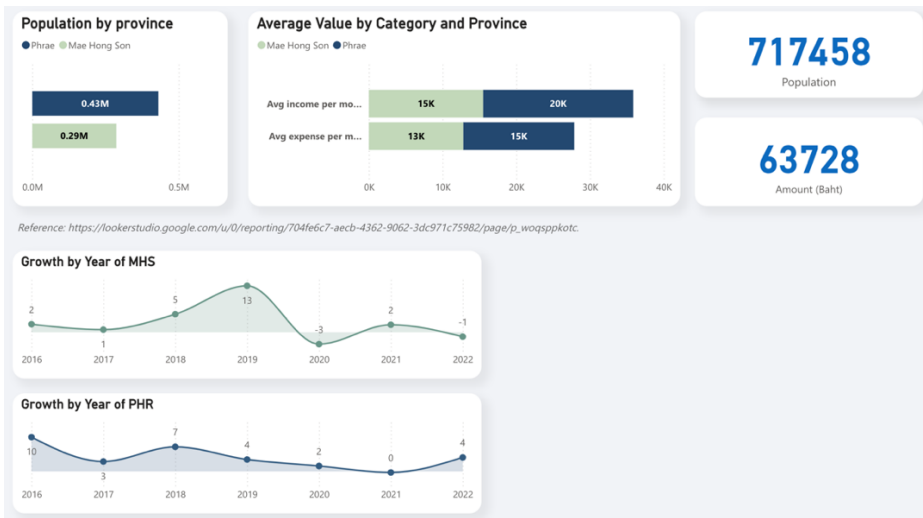
นำเสนอข้อมูลในรูปแบบ Dashboard ด้วยโปรแกรม PowerBI เพื่อแสดงสัดส่วนการขนส่งสินค้าที่มากกว่าและน้อยกว่า รวมถึงอ้างอิงข้อมูลทางเศรษฐกิจของแต่ละอำเภอ และข้อมูลการขนส่งจากชุดข้อมูลหลัก เพื่อมาประกอบการตัดสินใจขั้นตอนสุดท้ายว่าจังหวัดใดและอำเภอใด มีความน่าสนใจในการเลือกลงทุนเปิดสาขามากกว่ากัน

3. ผลการวิจัย (Results)

1. ผลจากการนำเสนอข้อมูล (Data Visualization): ด้วยโปรแกรม PowerBI จะได้ข้อมูล Dashboard แสดงข้อมูลเชิงเศรษฐกิจของทั้ง 2 จังหวัดดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงหน้าแสดงผลสรุปของความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทางเศรษฐกิจกับข้อมูลการจัดส่งของทั้ง 2 จังหวัด หน้า 1

ภาพที่ 2 แสดงหน้าแสดงผลสรุปของความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทางเศรษฐกิจกับข้อมูลการจัดส่งของทั้ง 2 จังหวัด หน้า 2

4. การอภิปรายและสรุปผล (Conclusion)

จากข้อมูลของ Dashboard ทำให้เราทราบว่าจังหวัดแพร่ซึ่งมีประชากรมากกว่าจังหวัดแม่ฮ่องสอนโดยจังหวัดแพร่จะมีประชากรอยู่ที่ 430,000 คนโดยประมาณ และจังหวัดแม่ฮ่องสอนจะมีประชากรอยู่ที่ 290,000 คนโดยประมาณ และปริมาณการรับสินค้า (ที่ได้มาจากการสั่งซื้อสินค้าออนไลน์ตามสมมติฐานที่ได้กล่าว) ของจังหวัดแพร่มีปริมาณที่มากกว่าจังหวัดแม่ฮ่องสอน เมื่อนำมาพิจารณาร่วมกับส่วนต่างของค่าเฉลี่ยรายได้และค่าเฉลี่ยรายจ่ายของจังหวัดแพร่ที่มีมากกว่าจังหวัดแม่ฮ่องสอน ทำให้พิจารณาได้ว่าคนในจังหวัดแพร่ โดยเฉพาะอำเภอเมืองแพร่มีแนวโน้มที่จะใช้จ่ายเกินตัวมากกว่าจังหวัดแพร่การเปิดสาขาใหม่ในจังหวัดแพร่มีแนวโน้มที่จะได้กำไรมากกว่าจังหวัดแม่ฮ่องสอน แต่เมื่อพิจารณาการกระจายตัวของการรับสินค้ากลับตรงกันข้าม เนื่องจากจังหวัดแพร่มีการกระจุกตัวของปริมาณการรับสินค้าอยู่ในตัวอำเภอเมืองแพร่ ที่มากกว่าของการกระจุกตัวในตัวเมืองของจังหวัดแม่ฮ่องสอนซึ่งสามารถอนุมานได้ว่าจังหวัดแพร่มีความเหลื่อมล้ำมากกว่าจังหวัดแม่ฮ่องสอน ดังนั้นการเปิดสาขาในจังหวัดแพร่ โดยอนุมานว่าเปิดสาขาในอำเภอเมืองแพร่ จะเป็นการเพิ่มความเหลื่อมล้ำให้แก่จังหวัด เพราะมีการกระจุกตัวอยู่ในเมืองมากเกินไป แต่มีแนวโน้มที่จะได้ผลกำไรที่มากกว่า เพราะในจังหวัดแพร่มีรายได้และรายจ่ายที่มากกว่าจังหวัดแม่ฮ่องสอน อีกทั้งค่าส่วนต่างของรายได้และรายจ่ายในจังหวัดแพร่ ก็มีมากกว่าจังหวัดแม่ฮ่องสอนด้วยเช่นกัน เมื่อพิจารณาถึงสภาพการเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดแพร่ที่มีความมั่นคง ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เศรษฐกิจพัฒนาขึ้น แต่กระนั้นการเปิดสาขาในจังหวัดแม่ฮ่องสอน จะเป็นการช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้มากกว่า อีกทั้งยังทำให้เกิดการจ้างงานของคนในพื้นที่ที่เป็นสังคมเกษตรกรรมให้มีความมั่นคงด้านอื่นทำ ซึ่งจะเป็นหนึ่งในปัจจัยที่ทำให้เกษตรกรลดการเผาป่าลงในทั้ง 2 จังหวัด แม้ว่าการเปิดสาขาในจังหวัดแม่ฮ่องสอนนั้นจะมีแนวโน้มที่จะเกิดความไม่มั่นคงขึ้นเพราะปัจจัยการเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีความแปรปรวนมากกว่า ข้อมูลที่แสดงบน Dashboard ทำให้ทราบว่าในปี ค.ศ. 2020 การเติบโตทางเศรษฐกิจของแม่ฮ่องสอนอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำลง แต่กลับกันในปี ค.ศ. 2019 การเติบโตทางเศรษฐกิจของแม่ฮ่องสอนโตสูงกว่าจังหวัดแพร่ทุกปี ในท้ายที่สุดการตัดสินใจเลือกการตั้งสาขาในจังหวัดแพร่หรือจังหวัดแม่ฮ่องสอนนั้น ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจขั้นสุดท้ายของผู้ลงทุน

References

- กลุ่มงานสารสนเทศการพัฒนาชุมชน สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดแพร่./(25 ธันวาคม 2566)./รายงานคุณภาพชีวิตของประชาชนจังหวัดแพร่ ปี 2566./เข้าถึงจาก <https://phrae.cdd.go.th/wp-content/uploads/sites/41/2023/12/รายงานคุณภาพชีวิต-จปฐ.-ปี-2566.pdf>./เข้าถึงเมื่อ 9 กันยายน 2567
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ./(มปป)/ เข้าถึงจาก https://lookerstudio.google.com/u/0/reporting/704fe6c7-aecb-4362-9062-3dc971c75982/page/p_woqsppkotc./เข้าถึงเมื่อ 9 กันยายน 2567
- สำนักงานสถิติจังหวัดแม่ฮ่องสอน./(21 มีนาคม 2566)./เข้าถึงจาก <https://maehson.nso.go.th/statistical-information-service/key-indicators-of-the-province.html>./เข้าถึงเมื่อ 10 กันยายน 2567
- สำนักงานสถิติจังหวัดแพร่./(19 มีนาคม 2566)./เข้าถึงจาก https://phrae.nso.go.th/phrae/statistical-information-service/key-indicators-of-the-province/average-expenses-month-household_.html./เข้าถึงเมื่อ 10 กันยายน 2567